

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא יד.

וְלֹא קָבַל עָלָיו שְׂמִירָה וְנוֹקִיָּה. אִם יִיחָס
הַיּוֹסֵף אֲדַרְבֵּי אֲלַעֲזֹר פִּרְיָה:
 אֲרֻרִים וְאֲכַנְסָנִים לָלוּן בּוֹ וְאִם הִזִּיק
 וְלֹא הָיוּ כְּשֶׁרֶרֶר לְדֹהֲלוֹ וְאִינוּ מִיּוֹחֵד לְ
 הַדְרִין בּוֹ כְּשֶׁהָיָה אַחֵר קִרְיָן צִיָּה
 שֶׁהָיָה עָיִ שְׂמִירָה הֵם דְּרִים אִם:

גליון הש"ס

גמ' ובפירוקא דאב"י
פליגי. ע"י לקמן דף טז
ע"א חוס' ד"ה כולה ר"ט:
אין דהא א"ל שמואל ב'.
לקמן דף טו ע"ב ודף לו
ע"ב:

רבינו חננאל

[illegible]

וְלֹא קָבַל עָלָיו שְׁמִירַת נֻקְיָו. אִם יִזְקֶה הוּא אֶת אֲחֵרִים: אִינִי וְהָאֵם
סָנִי רַב יוֹסֵף. אֲדַרְבֵּי אֲלַעְזָר פִּרְדֵּי: וְהַפּוֹדֵק. בֵּית גְּדוֹל שְׁרָגִילִין
אֲרוֹחִים וְאֶכְסֵנְאִיל לָלוֹן בּוֹ וְהָאֵם הַזֶּה אֶת זֶה חָיִב אֲשֶׁן וְהָאֵם
וְלֹא הוּא כְּהֹוֶ"ר דְּהוֹאִיל וְאִינוּ מִיּוֹחַד לְבָנֵי רְשׁוֹת הַדְּבִים אֲלֵא לְאוֹתָן
No commercial use allowed.

הַדְּרִין בּוֹ כְּשֶׁדִּה"ו אַחֵר קָרִינֵן זִיה
שְׁהִי עַ"י כְּמִירוֹת הָאֵם דֵּרִים שֶׁס:
וְסַכְרֵי דְּמִינְסֵהָ לֹא פִּלְגִי. דְּלִיכָא
בְּרִימָא דְקֹאִי כּוּוּמִי וְהַמְנִיא ד' כִּלְלוֹת
כּו': חָיִב כָּלָל. לְקַמֵּן מִפְּרָשׁ שְׁאִפִּילו
קָרָן תַּמָּה מִשְׁלֵם נֻקָּ שֶׁלֵּם הוֹאִיל
וְנִכְסָם לְרִשּׁוֹת וְהַיּוֹקָה: פֶּטוּר מִכָּל.
דְּאִמֵּר לִיה מוֹרֵךְ בְּרִשּׁוֹתֵי מֵאִי צַעִי:
עַל הָאֵם וְרָגַל. דְּלֵא קָרִינֵן זִיה
צִדְקָה אֲחֵרָא דְּמִשְׁמַע שִׁיחָא מִיּוֹחַד
לְנִזְקָא אֲבָל עַל הַגְּנִיפָה וְעַל הַגְּנִיפָה
וְהַגְּנִיפָה וְהַרְצִיחָה וְהַבְּעִיטָה שֶׁהָן
מִלְּדוֹתֵינוּ שֶׁל קָרָן תַּם מִשְׁלֵם חָזִי נֻקָּ
דְּכֹהֶ"ר הוּא שְׁהִי לְשִׁנְיָן רְשׁוֹת בּוֹ:
לֹא לֹה וְלֹא לֹה. מִפְּרָשׁ לְקַמִּיָּה
דְּאִינוּ שֶׁל שִׁנְיָן אֲלֵא שֶׁל אַחַד מֵהָן
שֶׁל נֻקָּ: חָיִב צוֹ. הָאֵם וְעַל הַרְגֵּל.
נ"ש: וְעַל הַגְּנִיפָה כּו'. וְהַקְּמָן פִּרְדֵּי
הָאֵם תַּנָּא רִישָׁא דְּבַחְזָר אֲפִילוּ
קָרָן תַּמָּה מִשְׁלֵם נ"ש: פֶּטוּר צֵה עַל
הָאֵם וְעַל הַרְגֵּל. וְהִינֵנו כּו' אֲלַעְזָר:
וְקַפְרִין גְּמָרָא קִשְׁיָא אֲהֲדִידִי: כִּי
פִּגְמָא הִיא. דְּפֶטוּר: בַּחֲזָר הַמִּיּוֹחַד
לֹה וְלֹה. לְפִירוֹת וְלַשּׁוּרִים דְּהוּא
לִיה חֲזָר הַשּׁוֹפְטִים לְגַבִּי שֶׁן וְלִגְבֵי קָרָן
הַלְכָּן בְּשֶׁן פֶּטוּר בְּרִישָׁא: וְנִכְסָן תַּמָּה
ח"ו בְּרִישָׁא: מִשְׁלֵם: וְדַרְבֵּי יוֹסֵף בַּחֲזָר
הַמִּיּוֹחַד כּו'. דְּהוּא חֲזָר הַנֻּקָּ
שֶׁלָּא הִיא לוֹ לְהַכְנִים שֶׁם שּׁוּרִים
וְלֹא דְמִי לְהֹוֶ"ר: פּוֹדֵק אִינוּ מִיּוֹחַד
לְשּׁוּרִים לְפִי שֶׁשֶׁם מוֹנַחַת פֶּרַגְמִטִּיא
שֶׁל סוֹחֲרִים וְאִינוּ מִנִּיחֵן לִיכְנֵם שֶׁם
שּׁוּרִים שֶׁלָּא יִדְחָפוּ וְיִטְנִפוּ כְּלִימָה: שֶׁם
סָתַם צִדְקָה רִוּעִים שֶׁם שּׁוּרִים:
צַעִינֵן שֶׁהִי אַחֵר וְלִיכָא. שְׁהִי יֵשׁ
לְמוֹזֵק רְשׁוֹת צֵה לְהַכְנִים פִּירוֹתֵינוּ:
שְׁהִי אַחֵר קָרִינֵן זִיה. שְׁהִי נִכְסָם
שֶׁלָּא בְּרִשּׁוֹת שֶׁלָּא הִיא לוֹ רְשׁוֹת
לְשּׁוּרִים: אֲמוּרָאִי נָמִי לֹא פִּלְגִי.
דְּהָא דַּרְבֵּי חֲסֵדָא בַּשְּׂאִינָה מִיּוֹחַד
לְשּׁוּרִים וְדַרְבֵּי אֲלַעְזָר מִיּוֹחַד אֶף
לְשּׁוּרִים: בְּקוּשִׁיא ד' יוֹרָא וְיִשְׁרִיקָא
דְּאִבִּי. וּבַחֲזָר הַמִּיּוֹחַד לְפִירוֹת
וְלֹא לְשּׁוּרִים רַב חֲסֵדָא כֹּאֲבִי דְכִינוּ
דְּאִינָה מִיּוֹחַד לְשּׁוּרִים שְׁהִי אַחֵר
קָרִינָא זִיה וְרַבִּי אֲלַעְזָר כְּרִבִּי יוֹרָא
כִּינוּ דִּישׁ לְמוֹזֵק רְשׁוֹת צֵה לְפִירוֹת לֹא
קָרִינָא זִיה שְׁהִי אַחֵר: חָיִב עַל הָאֵם
לֹא אֲפִילוּ. דְּלִיחֵיו מִשְׁמַע עַל הָאֵם
הַרְגֵּל וְעַל הַהֲרֹב אֲלֵא חָיִב בָּכָל

דמשמע על הקרן א"ג שהוא חס אחא לאשמועין דחייב נ"ט:
הגיוס נ"ט משלם. קרן תמה וכל תולדותיה קרי משונה הואיל ושינוי א"ח
חייב על השן והא צענין שדה אחר: אלא דחד מווייכו. כלומר דניק: הא
לא תטרח לשנויי כחד תנא: וסא אצבראי. ואימא כותי דאוקי אלא
בחד דוכתא חד כ" טרפון וחד כרבנן: אלא דחד. דניק: דלגבי שן
דניק: קרן הוא רה"ב. שרי צבוסת הכניס שם שורו ומשום
משענין ליה מקמאי דרין דלגבי שן הוה חצר הגיסן אלא ליה למת
חייב בכל וקור בצהר אשמועין הא מנא ליה רשא כנוו חצר

ולא קבל עליו שמירת נזקיו אי הכי אימא
סיפא נפרצה בלילה או שפרצוה לסמימ
ויצתה והזיקה פטור הא ביום חייב הא לא
קבל עליו שמירת נזקיו הכי קאמר "אם קבל
עליו שמירת נזקיו חייב נפרצה בלילה א
שפרצוה לסמימ ויצתה והזיקה פטור איני והא
תני רב יוסף חצר השותפים והפונדק חייב
בהן על השן ועל הרגל תיובתא דרבי אלעזר
אמר לך רבי אלעזר ותסברא מתניתא מ' לא
פליגי והתניא ^אארבעה כללות היה ר' שמעון
בן אלעזר אומר בנזקין ככל שהוא רשור
לנזק ולא למזיק חייב בכל דמזיק ולא לנזק
פטור מכל לזה ולזה כגון חצר השותפים
והבקעה פטור בה על השן ועל הרגל עי'
הנגיחה ועל הנגיפה ועל הנשיכה ועל הרביצה
ועל הבעיטה תם משלם חצי נזק מועד משלם
נזק שלם לא לזה ולא לזה כגון חצר שאיני
של שניהם חייב בו על השן ועל הרגל עי'
הנגיחה ועל הנשיכה ועל הנגיפה ועי'
הרביצה ועל הבעיטה תם משלם חצי נזק
מועד משלם נזק שלם קתני מיהת חצו

וקבץ עליה שמירת נוקיו. ואם תאמר כיון דלא קביל עליה פשיטא דתם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם ויש לומר דסלקא דעתך דשמירת נזקין דעלמא לא קביל אבל אנוקין לתורה דשאל גופיה סלקא דעתך שכל וליפטר משאלי:

מִי לֹא פִּלְיָנִי. הוּא מֵנִי לְאוֹקְמִי
הֵיחָא דְרַב יוֹסֵף לֹא לֵזָה וְלֹא לֵזָה
לְשׁוֹרִים וּלְפִירוֹת דְּחָד:

לֹא לֹזֶה וְלֹא לֹזֶה לְפִידוֹת אֶלֶּא
לְחֵד. רִמָּה גְרִים לֹא לֹזֶה וְלֹא
לֹזֶה לְשׁוּרִים דְּגָבִי שֶׁן הוּא חֹזֵר
הַנִּזְמָה שֶׁהִיא חֹבֶת אֶלֶּל דְּגָבִי שׁוּרִים

ה'ל קרן בזה"ר כיון שלא היה להם רשות לייבם ולה' כמו שכתוב בספרים וזהו וזה לשוירים דא"כ גבי שן לא היה לו ליחשב חצר הניזק כיון שיש רשות לכל חד וחד להכניס שם שורו כדמוכה לעיל ולא בעי לאוקמא לזה וזהו לפירות ולא לשוירים דלא כר' זירא ועוד דלישנא לא משמע (הרי"י):

אי הכי ארבעה שלשה הוו.
בשלמא לשמואל דמוקי רישא
דבי טרפון וסיפא דבנן אנטרין
סיפא לשמועין לאפוקי מדרי
טרפון אלא לדינא לא זריכא כלל
לגבי שן הוי חזר הניזק שמעין
מכל שהוא רשות לניזק וקרן דיה"ר
שמעין מחזר השותפין והבקעה:
פסד

[illegible]

טרפון **היא דאמר.** לקמן בפרק כ"ד (דף כד:) **משונה קרן בחצר** וסמך שלא היו דרכן לכך: **אלא דאמר.** שאינו לא נזק ולא מוזיק וקמתי ו"ל **שמואל לרבי יודנה כו'.** לקמן [ע"פ] גבי חמשה תמין: **שבזק מתניסין.** רישא רבי טרפון וסיפא רבנן וד' כללות דקאמר ר"ש תרי מינייהו **הוא חצר הניזק.** וחייב המזיק בזקין שן שהרי לגבי פירות אינה אלא הכי הוא משלם חצי נזק ותו לא: **ג' כללות הוו.** דהאי כללם בתרא חייב על השן הא מתא ליה רישא כל שהוא רשות לניזק לניזק למזיק וחותפין והצקעה על הנגיפה ועל הנגיפה תם משלם חצי נזק: **שלשה**

עין משפט
נר מצוה

קלח א מיי פ"ד מהל'
זקי ממון הלכה י
סמג עשין סז סח טוש"ע
ח"מ סימן שזו סעיף ח
וסימן שמו:

קלמ' ב ג מ"י פ"א שס
הלכה ז סמוג שס
טוש"ע ח"מ סימן שפט
סעיף י:

קב"ד ה' מ"י שם ה' ח
טו"ש"ע שם סעיף יא:
קב"ד ו' מ"י שם הלכה ט
טו"ש"ע שם סעיף
יב:

קמב ז מיי' שם הלכה ח
ועיין במ"מ טוש"ע
שם סעיף יא:

קמג ה מיי' שם טוש"ע
שם סעיף יט:
המך מ מיי' שם הלכה מ

טוש"ע שם סעיף יג
יד:

תורה אור השלם

1. כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ
כָרִם וְשָׂלַח אֶת בְּעִירוֹ
וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחֵר מֵיֵטֵב
שָׂדֶהוּ וּמֵיֵטֵב כָּרְמוֹ
יִשְׁלֹם: שְׁמוֹת כ"ב ד'

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(א) נראה דכוונת הר"ח לומר, שהחצר מיוחדת לפירות רק לגאח מהם, הגם שהוא חצר השותפין. ואז חייב המזיק על הכל, היינו שן ורגל. וכן היכא שהחצר הוא רשות לשניהם לשוורים.